

Прим №__
ВКП 1-82.(03).01

ДОКТРИНА
“ЗАДОВОЛЕННЯ ДУХОВНО-РЕЛІГІЙНИХ
ПОТРЕБ В ОБ’ЄДНАНИХ ОПЕРАЦІЯХ”

**Військова керівна
публікація
військовим
організаційним
структурам із
задоволення
духовно-релігійних
потреб**

ВЕРЕСЕНЬ 2020
ОБМЕЖЕННЯ
РОЗПОВСЮДЖЕННЯ:
обмежень для розповсюдження немає,
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ
МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ
УКРАЇНИ

Прим №__
ВКП 1-82.(03).01

ЗАТВЕРДЖУЮ

Начальник Генерального штабу
Збройних Сил України
генерал-лейтенант

Сергій КОРНІЙЧУК

“29” вересня 2020 року

ДОКТРИНА
“ЗАДОВОЛЕННЯ ДУХОВНО-РЕЛІГІЙНИХ
ПОТРЕБ В ОБ’ЄДНАНИХ ОПЕРАЦІЯХ”

**Військова керівна
публікація
військовим
організаційним
структурам із
задоволення
духовно-релігійних
потреб**

ВЕРЕСЕНЬ 2020
ОБМЕЖЕННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ:
обмежень для розповсюдження немає,
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ МОРАЛЬНО-
ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

ПЕРЕДМОВА

Конституція України визначає право громадян на свободу світогляду та віросповідання. Реалізація цього права у Збройних Силах України покладається на службу задоволення духовно-релігійних потреб.

Ця військова публікація розроблена з метою систематизації поглядів щодо розвитку, вдосконалення системи задоволення духовно-релігійних потреб в об'єднаних операціях, визначення місії, мети, завдань, принципів діяльності, а також основних напрямків подальшого розвитку служби задоволення духовно-релігійних потреб у Збройних Силах України.

Доктрина “Задоволення духовно-релігійних потреб в об'єднаних операціях” (далі – Доктрина) розкриває зміст організації та основні заходи задоволення духовно-релігійних потреб, відображає систему та фази процесу, а також розподіляє повноваження з організації та проведення заходів між суб'єктами системи задоволення духовно-релігійних потреб.

Доктрина є визначальною з питань організації задоволення духовно-релігійних потреб в об'єднаних операціях, вона застосовується для планування та виконання заходів, спрямованих на реалізацію конституційного права на свободу світогляду і віросповідання, формування духовно-моральних цінностей особового складу Збройних Сил України та членів їх сімей.

Ця військова публікація розроблена робочою групою офіцерів Центру морально-психологічного забезпечення Збройних Сил України.

Усі питання, що стосуються цієї Доктрини, надсилати на адресу: 03113, м. Київ, пров. Артилерійський, 1А, Центр морально-психологічного забезпечення Збройних Сил України, електронна адреса АСУ “Дніпро” ch_smpz@dod.ua, АСУ “Сєдо-М” – індекс 357 (контактний телефон розробників для надання зауважень та пропозицій – 62-37-909).

ЗМІСТ

	ПЕРЕДМОВА	3
	ЗМІСТ	4
	ВСТУП	5
	ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ	6
	ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ	8
	ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ	11
1	ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	12
2	МІСІЯ, МЕТА, ЗАВДАННЯ ТА ПРИНЦИПИ ДІЯЛЬНОСТІ СЛУЖБИ ЗАДОВОЛЕННЯ ДУХОВНО-РЕЛІГІЙНИХ ПОТРЕБ	12
3	ЗМІСТ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАДОВОЛЕННЯ ДУХОВНО-РЕЛІГІЙНИХ ПОТРЕБ	13
4	НАПРЯМКИ ЗАДОВОЛЕННЯ ДУХОВНО-РЕЛІГІЙНИХ ПОТРЕБ	14
5	СИСТЕМА ЗАДОВОЛЕННЯ ДУХОВНО-РЕЛІГІЙНИХ ПОТРЕБ	15
6	ФАЗИ ПРОЦЕСУ ЗАДОВОЛЕННЯ ДУХОВНО-РЕЛІГІЙНИХ ПОТРЕБ	16
7	ПОВНОВАЖЕННЯ З ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ ЗАХОДІВ ЗАДОВОЛЕННЯ ДУХОВНО-РЕЛІГІЙНИХ ПОТРЕБ	16
8	ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ КАПЕЛАНСЬКОЇ СЛУЖБИ	19
9	ДОДАТКИ	20

ВСТУП

З початком збройної агресії Російської Федерації, в умовах надзвичайних морально-психологічних та фізичних навантажень на військовослужбовців Збройних Сил України, виникла нагальна необхідність задоволення їх духовно-релігійних потреб.

Враховуючи зазначене, керівним складом Збройних Сил України у взаємодії з релігійними організаціями було невідкладно вжито заходів щодо залучення священнослужителів на волонтерських засадах та розпочато роботу щодо створення кадрової служби військового духовенства.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 02.07.2014 № 677-р “Про службу військового духовенства (капеланську службу) у Збройних Силах, Національній гвардії, Державній прикордонній службі” започатковано діяльність штатних військових священників капеланів.

На сьогодні у Збройних Силах України введено 128 посад “військовий священник (капелан)”.

Діяльність військових священників (капеланів) дала можливість забезпечити фахову духовно-моральну опіку особового складу Збройних Сил України у процесі формування та підтримання його морально-психологічного стану на рівні, який дозволяє виконувати завдання за призначенням, а також сприяє національно-патріотичному вихованню військовослужбовців.

Узагальнені результати проведеного у 2020 році соціологічного дослідження серед особового складу Збройних Сил України свідчать, що 79 % респондентів вважають діяльність військових священників (капеланів) у військах необхідною та доцільною.

Використовуючи досвід роботи військових священників (капеланів) у 2014-2020 роках, необхідно систематизувати та вдосконалити форми і методи діяльності служби задоволення духовно-релігійних потреб в об'єднаних операціях з метою якісного забезпечення реалізації особовим складом Збройних Сил України конституційного права на свободу світогляду та віросповідання.

ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ

Позначка військової публікації	Повне найменування військової публікації
	Конституція України (статті: 21, 22, 23, 24, 35, 64)
	Закон України від 23.04.1991 № 987-ХІІ “Про свободу совісті та релігійні організації” з правками від 31.01.2019 №2673-VIII
	Закон України від 06.12.1991 № 1934-ХІІ “Про Збройні Сили України” з правками від 27.03.2020 № 2469-VIII
	Закон України від 20.12.1991 № 2011-ХІІ “Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їхніх сімей”, з правками від 03.07.2020 № 720-IX
	Закон України від 12.12.1991 № 1975-ХІІ “Про альтернативну (невійськову) службу” з правками від 09.12.2012 № 5462-VI
	Статут внутрішньої служби Збройних Сил України затверджений Законом України від 24.03.1999 № 548-XIV “Про Статут внутрішньої служби Збройних Сил України” з правками від 03.07.2020 № 720-IX
	Розпорядження Кабінету міністрів України від 02.07.2014 № 677-р “Про службу військового духовенства (капеланську службу) у Збройних Силах, Національній гвардії, Державній прикордонній службі”
	Наказ Міністра оборони України від 22.04.2011 № 220 “Про затвердження Концепції душпастирської опіки у Збройних Силах України”
	Наказ Міністра оборони України від 17.03.2009 № 115 “Про затвердження Положення про Раду у справах душпастирської опіки при Міністерстві оборони України”
	Наказ Міністерства оборони України від 14.12.2016 № 685 “Про затвердження Положення про службу військового духовенства (капеланську службу) у Збройних Силах України”
	Директива Міністра оборони України від 21.04.2006 № Д-25 “Про впорядкування питань задоволення релігійних потреб військовослужбовців Збройних Сил України”
	Наказ Генерального штабу Збройних Сил України від 29.04.2017 № 153 “Про затвердження Інструкції з оцінювання морально-психологічного стану особового складу Збройних Сил України”

	Наказ Генерального штабу Збройних Сил України від 20.11.2018 № 417 “Про затвердження Положення про духовні центри Збройних Сил України”
	Директива Генерального штабу Збройних Сил України від 13.03.2020 № Д-6“Про організацію розробки доктринальних документів Збройних Сил України”
ВД 7-05(03).01	Доктрина з розвитку військових публікацій у Збройних Силах України від 29.05.2020

ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

Військове духовенство – уповноважені від релігійних організацій за взаємодію зі Збройними Силами України, члени Ради у справах душпастирської опіки при Міністерстві оборони України та військові священники (капелани) військових частин, військових навчальних закладів, установ та організацій Збройних Сил України.

Військовий священник (капелан) – фізична особа, представник військового духовенства, яка має духовну освіту, є священнослужителем зареєстрованої в Україні релігійної організації, пройшла відбір та прийнята на роботу на відповідну посаду працівника військової частини, військово-навчального закладу, установи Збройних Сил України.

Військовополонений – у військовій справі та міжнародному гуманітарному праві – особа, що належить до збройних сил сторони, яка перебуває в стані війни, добровольці, партизани, учасники руху Опору та інші комбатанти, а також деякі некомбатанти – військові кореспонденти, члени екіпажів торговельного флоту і цивільної авіації та інші, які під час війни опинилися у владі ворожої сторони.

Духовні центри – належні до військового майна споруди, приміщення тощо, розташовані на території військових частин (установ, закладів, організацій), призначені для задоволення релігійних потреб військовослужбовців і членів їх сімей та визначені письмовими наказами командирів (начальників) військових частин (установ, закладів, організацій).

Духовно-релігійні потреби – індивідуальні необхідності людини, пов'язані з її світоглядом та віросповіданням, рівень задоволення яких безпосередньо впливає на морально-етичну компоненту морально-психологічного стану особистості.

Душпастирська опіка – комплекс заходів, спрямованих на здійснення етичної, моральної, духовної підтримки, сприяння формуванню особистої стійкості, готовності до виконання обов'язку із захисту незалежності та територіальної цілісності України, а також підтримку належного морально-психологічного стану особового складу.

Задоволення духовно-релігійних потреб – діяльність, спрямована на забезпечення конституційного права на свободу світогляду та віросповідання шляхом здійснення душпастирської опіки особового складу Збройних Сил України і членів їх сімей, а також консультування командування з питань релігії, моралі, морального духу та етичних питань.

Релігійне служіння – напрямок душпастирської опіки щодо проведення молитов, богослужінь, благословень, урочистих та поминальних заходів, релігійних обрядів, ритуалів тощо.

Капеланська служба – структурні підрозділи (посадові особи) Міністерства оборони України, Збройних Сил України напрямку діяльності взаємодії з релігійними організаціями та військові священники (капелани) військових частин, військових навчальних закладів, установ та організацій Збройних Сил України.

Консультування командирів (начальників) з питань релігії, моралі, морального духу та етичних питань – надання військовими священниками (капеланами) командирам (начальникам) фахової інформації, що стосується впливу духовно-релігійних чинників на виконання завдань за призначенням.

Конфесія — це Церква чи релігійне об'єднання, яке характеризується віросповідною, богословською, ієрархічною та обрядовою складовими.

Морально-психологічний стан особового складу військових частин (підрозділів) – це ситуаційний стан духовної, моральної, ідеологічної налаштованості, військово-професійної готовності та психологічної здатності військовослужбовців виконувати завдання за призначенням.

Релігійний обряд – традиційні символічні дії, що в образній формі виражають соціально визначні події в житті людини та соціуму.

Прозелітизм – діяльність певної конфесії по вербуванню (переманюванню) у свою віру послідовників інших конфесій (релігій).

Рада у справах душпастирської опіки при Міністерстві оборони України – міжконфесійний консультативно-дорадчий орган, що діє при Міністерстві оборони України через уповноважених представників від релігійних організацій, відповідальних за співробітництво зі Збройними Силами України.

Релігійна обстановка – сукупність змінних чинників релігійного характеру, відношення до них суспільства, окремих його груп, що характеризується рівнем релігійної свідомості, силою або слабкістю впливу релігії на суспільство, характером міжрелігійного (міжконфесійного) діалогу, особливостями державно-конфесійних відносин.

Релігійно-освітня робота – напрямок душпастирської опіки щодо формування у особового складу Збройних Сил України моральних якостей на

основі братерства, мужності, хоробрості, відповідальності, поміркованості, стійкості, дисциплінованості та розсудливості шляхом ознайомлення з історією національного, культурного та релігійного становлення української державності, основами релігійного вчення.

Священнослужителі-волонтери – священнослужителі, які залучаються командирами (начальниками) військових частин (закладів, установ) до проведення заходів душпастирської опіки на громадських, добровільних засадах.

Служба задоволення духовно-релігійних потреб – структурні підрозділи (посадові особи) військового духовенства та капеланської служби (Додаток 2).

Соціально-добročинна діяльність – напрямок душпастирської опіки у налагодженні партнерських відносин з представниками релігійних, благодійних (волонтерських), громадських організацій та органами місцевого самоврядування з метою надання всебічної допомоги (підтримки), турботливого ставлення до військовослужбовців та членів їх сімей, а також участі у реабілітації особового складу.

Уповноважений релігійної організації по взаємодії зі Збройними Силами України – визначений керівним центром релігійної організації священнослужитель, який відповідає за співробітництво зі Збройними Силами України.

Довідково: вищенаведені терміни узгоджені з представниками Ради у справах душпастирської опіки при Міністерстві оборони України.

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

Скорочення та умовні позначення	Повне словосполучення та поняття, що скорочуються
1	2
ВД	Військове духовенство
ВС (К)	Військовий священник (капелан)
ДО	Душпастирська опіка
ЗДРП	Задоволення духовно-релігійних потреб
КС	Капеланська служба
КК	Консультування командування з питань релігії, моралі, морального духу та етичних питань
ПРРО	Прогнозування ризиків релігійної обстановки
РДпО	Рада у справах душпастирської опіки при Міністерстві оборони України
РО	Релігійна обстановка
РОР	Релігійно-освітня робота
РС	Релігійне служіння
СВ	Священнослужителі-волонтери
СДД	Соціально-добродійна діяльність
СЗДРП	Служба задоволення духовно-релігійних потреб
УРО	Уповноважений релігійної організації за взаємодію зі Збройними Силами України

1.ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1.Задоволення духовно-релігійних потреб (ЗДРП) особового складу військ (сил), який бере участь в об'єднаних операціях, здійснюється з метою реалізації конституційного права на свободу світогляду і віросповідання задля досягнення духовної налаштованості у процесі формування та підтримання рівня морально-психологічного стану, достатнього для виконання поставлених завдань.

1.2. Складовими ЗДРП є душпастирська опіка (ДО) та консультування командування з питань релігії, моралі, морального духу та етичних питань (КК).

1.3. Військові священники (капелани) (ВС(К)) є безпосередніми виконавцями заходів ЗДРП.

1.4. Командири (начальники) військових частин (закладів, установ) планують, визначають вимоги, організовують та забезпечують проведення заходів ЗДРП.

1.5. Під час планування заходів ЗДРП командири (начальники) усіх рівнів враховують особливості виконання завдань особовим складом, його морально-психологічний стан, стан військової дисципліни і правопорядку, суспільно-політичну обстановку, потреби військовослужбовців та членів їх сімей, релігійні свята.

Під час планування заходів ЗДРП враховуються пропозиції та рекомендації представників капеланської служби (КС).

1.6. Оцінку якості проведення заходів ЗДРП здійснює служба задоволення духовно-релігійних потреб (СЗДРП).

2. МІСІЯ, МЕТА, ЗАВДАННЯ ТА ПРИНЦИПИ ДІЯЛЬНОСТІ СЛУЖБИ ЗАДОВОЛЕННЯ ДУХОВНО-РЕЛІГІЙНИХ ПОТРЕБ

2.1. Місія СЗДРП – духовна підтримка особового складу Збройних Сил України, турбота про поранених та вшанування пам'яті полеглих військовослужбовців.

2.2. Метою діяльності СЗДРП в об'єднаних операціях є реалізація конституційного права військовослужбовців та членів їх сімей на свободу світогляду і віросповідання, формування духовно-моральних цінностей особового складу Збройних Сил України для ефективного виконання службових (бойових) завдань.

2.3. Завданнями діяльності СЗДРП є:

забезпечення реалізації права особового складу на свободу світогляду і віросповідання;

формування почуття любові до України, поваги до загальнолюдських цінностей, культурного та духовного надбання;

пропагування серед військовослужбовців сумлінності у виконанні військового обов'язку;

допомога військовослужбовцям у розвитку їх особистісних та колективних моральних якостей на основі братерства, мужності, хоробрості, відповідальності, поміркованості, стійкості, жертвовності, дисциплінованості, розсудливості, тощо;

звершення богослужінь для особового складу та членів їх сімей (за їх згодою);

навчання особового складу та членів їх сімей (за їх згодою) основам віровчення;

надання командирам (начальникам) фахової інформації, що стосується впливу духовно-релігійних чинників на виконання завдань за призначенням;

робота з місцевим населенням в районах дій підрозділів об'єднаних сил, спрямованої на забезпечення лояльності до діяльності військ (сил);

участь у реабілітації військовослужбовців.

2.4. ЗДРП особового складу Збройних Сил України та членів їх сімей забезпечується СЗДРП на основі таких принципів:

добровільність участі особового складу Збройних Сил України та членів їх сімей у богослужіннях (молитвах), урочистих і поминальних заходах та інших релігійних обрядах;

рівність представників всіх віросповідань;

невтручання військового командування у діяльність релігійних організацій;

невтручання релігійних організацій у діяльність військового командування;

повага та толерантність;

недопущення проявів прозелітизму;

3. ЗМІСТ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАДОВОЛЕННЯ ДУХОВНО-РЕЛІГІЙНИХ ПОТРЕБ

3.1. Організація ЗДРП включає етапи планування проведення заходів ЗДРП їх забезпечення та здійснення керівництва.

3.2. На етапі планування визначається мета проведення заходу ЗДРП, загальне завдання, уточнюється потреба у забезпеченні.

3.3. Забезпечення заходів ЗДРП включає:

використання необхідної матеріальної бази КС;
складові медичного забезпечення;
складові логістичного забезпечення.

3.4. Керівництво проведенням заходів ЗДРП передбачає цілеспрямований вплив командувачів (командирів, начальників) на підпорядковані органи військового управління (військові частини, підрозділи), спрямований на досягнення якісного проведення заходів ЗДРП.

4. НАПРЯМКИ ЗАДОВОЛЕННЯ ДУХОВНО-РЕЛІГІЙНИХ ПОТРЕБ

4.1. Напрями ЗДРП (Додаток 1) включають: душпастирську опіку (ДО) та консультування командування з питань релігії, моралі, морального духу та етичних питань (КК).

4.2. Основними напрямками ДО є:

а) релігійне служіння:

організація та проведення молитов, богослужінь, благословень, урочистих і поминальних заходів та інших релігійних обрядів і культів, пов'язаних із ДО особового складу Збройних Сил України і членів їх сімей;

співпраця з представниками релігійних організацій, розташованих в районі виконання завдань для організації та проведення заходів ДО особового складу Збройних Сил України;

робота з військовополоненими;

б) релігійно-освітня робота:

роз'яснення особовому складу Збройних Сил України і членам їх сімей основ моральних, духовних надбань та потенціалу релігійної і культурної спадщини українського народу;

ознайомлення особового складу Збройних Сил України і членів їх сімей з основами релігійних вчень;

роз'яснення особовому складу Збройних Сил України і членам їх сімей необхідності толерантного ставлення до людей з іншим світоглядом та релігійними переконаннями;

ознайомлення особового складу Збройних Сил України і членів їх сімей з історією національного, культурного та релігійного становлення української державності, розвитку і функціонування державної мови;

пропагування серед особового складу Збройних Сил України і членів їх сімей здорового способу життя, зміцнення військової дисципліни та запобігання самогубствам;

в) соціально-доброчинна діяльність:

допомога особовому складу Збройних Сил України і членам їх сімей у розвитку їх власної та національної гідності, особистісних та колективних моральних якостей на основі цінностей братерства, мужності, хоробрості, відповідальності, поміркованості, стійкості, жертвовності, дисциплінованості, розсудливості, а також загальнолюдських та сімейних цінностей;

участь у реабілітації особового складу Збройних Сил України;

налагодження партнерських відносин з представниками релігійних, благодійних (волонтерських), шефських, ветеранських, громадських організацій, органів місцевого самоврядування з метою надання всебічної допомоги (підтримки), турботливого ставлення до особового складу Збройних Сил України та членів їх сімей;

підтримка членів сімей загиблих (померлих) військовослужбовців та працівників військової частини (підрозділу);

вшанування пам'яті загиблих.

4.3. Основними напрямки КК є:

вивчення, аналіз, оцінка та своєчасне інформування командування військової частини (підрозділу) щодо релігійної обстановки (РО), визначення чинників, що впливають на неї в районі виконання завдань за призначенням;

вивчення, аналіз, оцінка та інформування командування військової частини (підрозділу) щодо РО у підрозділах, її вплив на морально-психологічний стан особового складу;

прогнозування ризиків РО, що можуть впливати на ефективність виконання військами (силами) завдань за призначенням.

5. СИСТЕМА ЗАДОВОЛЕННЯ ДУХОВНО-РЕЛІГІЙНИХ ПОТРЕБ

5.1. Систему ЗДРП складають суб'єкти, об'єкти та засоби ЗДРП.

5.2. Суб'єктами ЗДРП є Головнокомандувач Збройних Сил України, начальник Генерального штабу Збройних Сил України, командувачі видів, окремих родів військ (сил), начальники органів військового управління, командири (начальники) військових частин (установ, закладів, організацій), військові священники (капелани) Збройних Сил України.

5.3. Об'єктом ЗДРП є особовий склад Збройних сил України та члени їх сімей.

5.4. Засобами ЗДРП є:

матеріально-технічна база закладів культури, духовних центрів, тощо;
релігійні інтернет-ресурси;

духовно-релігійна атрибутика та література.

6. ФАЗИ ПРОЦЕСУ ЗАДОВОЛЕННЯ ДУХОВНО-РЕЛІГІЙНИХ ПОТРЕБ

6.1. Цикл процесу ЗДРП включає чотири основні фази:
визначення вимог та потреб;
організація заходів;
виконання заходів;
оцінювання результатів проведення заходів.

6.2. Визначення вимог та потреб ЗДРП передбачає врахування:
РО у військових частинах (підрозділах);
морально-психологічного стану особового складу;
стану укомплектованості посад ВС (К);
визначення необхідності залучення СВ;
наявності необхідних матеріально-технічних засобів.

6.3. Організація заходів ЗДРП включає визначення завдань відповідальним посадовим особам, уточнення місць та часу їх проведення, прийняття рішення щодо залучення СВ та забезпечення.

6.4. Виконання заходів ЗДРП передбачає практичну реалізацію ДО та КК.

6.5. Оцінювання результатів проведення заходів ЗДРП організовується та проводиться СЗДРП шляхом проведення анкетувань, опитувань, спілкувань з особовим складом військової частини (підрозділу).

Під час оцінювання результатів проведення заходів ЗДРП приймаються до уваги письмові клопотання, заяви, звернення по суті проведених заходів.

7. ПОВНОВАЖЕННЯ З ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ ЗАХОДІВ ЗАДОВОЛЕННЯ ДУХОВНО-РЕЛІГІЙНИХ ПОТРЕБ

7.1. Кожен суб'єкт ЗДРП має свої повноваження з організації та проведення заходів ЗДРП.

7.2. Діяльність суб'єктів ЗДРП має сприяти реалізації конституційного права військовослужбовців на свободу світогляду і віросповідання, формування духовно-моральних цінностей особового складу Збройних Сил України та членів їх сімей задля ефективного виконання особовим складом службових (бойових) завдань.

7.3. Головнокомандувач Збройних Сил України формує засади і основи організації та проведення заходів ЗДРП, визначає вимоги та спрямованість

таких заходів шляхом затвердження відповідних плануючих та розпорядчих документів.

7.4. Генеральний штаб Збройних Сил України, через Головне управління морально-психологічного забезпечення Збройних Сил України, здійснює загальне планування заходів ЗДРП в операціях об'єднаних сил, координує діяльність ВС(К) щодо ЗДРП особового складу в операціях об'єднаних сил, бере участь у розподілі фінансових ресурсів на проведення заходів ЗДРП, визначає вимоги та завдання процесу ЗДРП, здійснює взаємодію з уповноваженими від релігійних організацій з питань ЗДРП та проводить навчання за відповідною програмою, яка включає основи військової справи, військово-гуманітарну та військово-психологічну підготовку.

7.5. Командування видів, окремих родів військ (сил), органи військового управління, командири (начальники) військових частин (установ, закладів, організацій) Збройних Сил України здійснюють безпосереднє планування і проведення заходів ЗДРП в підпорядкованих військових частинах, закладах, установах, організують заходи ЗДРП в інтересах формування та підтримання рівня морально-психологічного стану особового складу операцій об'єднаних сил достатнього для виконання завдань за призначенням.

7.6. Командування об'єднаних сил:

координує та спрямовує діяльність ВС (К) щодо забезпечення ЗДРП у районах виконання завдань за призначенням;
за необхідності посилення ДО залучає СВ до виконання заходів ЗДРП;
організовує проведення заходів ЗДРП, спрямованих на духовну налаштованість особового складу до виконання поставлених завдань;
бере участь в узагальненні та впровадженні позитивного досвіду діяльності СЗДРП.

7.7. Командування військової частини:

організовує вивчення РО у військових колективах та районі виконання завдань за призначенням;
здійснює планування та проведення заходів ЗДРП;
за необхідності посилення РС залучає СВ до проведення заходів ДО;
проводить збір, аналіз та узагальнення інформації щодо проведення заходів ЗДРП;
налагоджує взаємодію між ВС (К) різних релігійних організацій військової частини (підрозділу);
сприяє у встановленому законодавством порядку спорудженню і обладнанню капітальних та мобільних (польових) духовних центрів;

забезпечує недопущення випадків прозелітизму та міжконфесійних суперечностей (конфліктів).

7.8. Уповноважений релігійної організації за взаємодію зі Збройними Силами України (УРО), відповідно до покладених на нього завдань:

здійснює підбір кандидатів на посади “військовий священник (капелан)”;

бере участь в організації спільних програм і заходів ДО, паломництв, тощо;

бере участь у розробці військових ритуалів, які проводяться за участі релігійних організацій;

сприяє вирішенню конфліктних ситуацій (питань) міжконфесійної взаємодії та випадків порушень Кодексу ВС (К);

клопоче перед командуванням про дострокове розірвання трудового договору з ВС (К) у разі скоєння ним порушень, визначених внутрішніми правилами релігійної організації та Кодексом ВС (К);

бере участь у співробітництві з органами військового капеланства іноземних армій та міжнародними капеланськими організаціями;

організовує духовну підготовку військових священників (капеланів) своєї релігійної організації;

здійснює консультування ВС (К) з питань проведення заходів ЗДРП.

7.9. Військовий священник (капелан) (ВС(К):

дотримується вимог Кодексу ВС (К);

здійснює РС в межах традицій, правил та переконань власної конфесії;

бере участь у плануванні та проведенні заходів ЗДРП;

вивчає позитивний досвід роботи проведення ЗДРП та застосовує його на практиці;

коригує свою діяльність з УРО з питань ДО;

бере участь в облаштуванні стаціонарного, пересувного (мобільного) духовного центру;

дотримується встановлених правил спільного використання духовних центрів, майна та інших засобів РС;

утримується від заяв чи дій, які можуть спровокувати релігійну неприязнь, нетерпимість, ворожнечу серед особового складу Збройних Сил України;

толерантно ставиться до представників інших конфесій (релігій), особового складу Збройних Сил України та членів їх сімей;

не допускає розголошення службової та персональної інформації особового складу військової частини (підрозділу).

8. ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ СЛУЖБИ ЗАДОВОЛЕННЯ ДУХОВНО-РЕЛІГІЙНИХ ПОТРЕБ

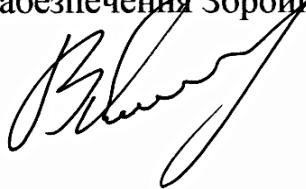
8.1. Основними напрямками розвитку СЗДРП є:

розробка та впровадження регламентуючих та методичних документів, які визначатимуть основні способи та напрямки діяльності ВС(К), їх соціального захисту, порядок забезпечення ЗДРП, основні положення взаємодії військового командування з ВС(К);

удосконалення системи підготовки ВС(К);

впровадження єдиного незалежного підходу до здійснення заходів ЗДРП та оцінювання їх ефективності.

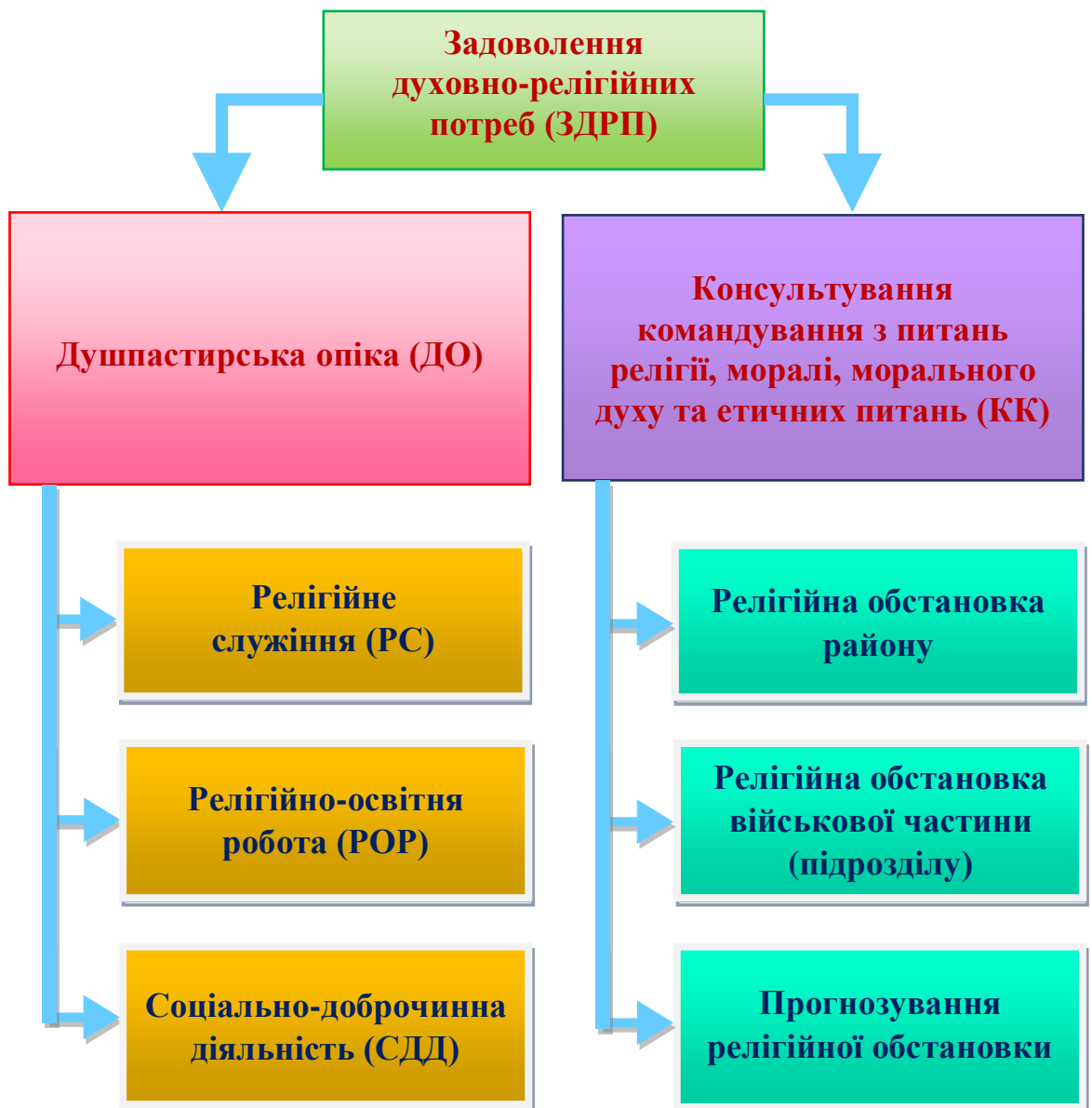
Тимчасово виконуючий обов'язки начальника Головного управління
морально-психологічного забезпечення Збройних Сил України
полковник

Володимир ЯЦЕНТЮК

Додаток 1
до Доктрини “Задоволення
духовно-релігійних потреб
в об’єднаних операціях”
(пункт 4.1)

Напрями задоволення духовно-релігійних потреб

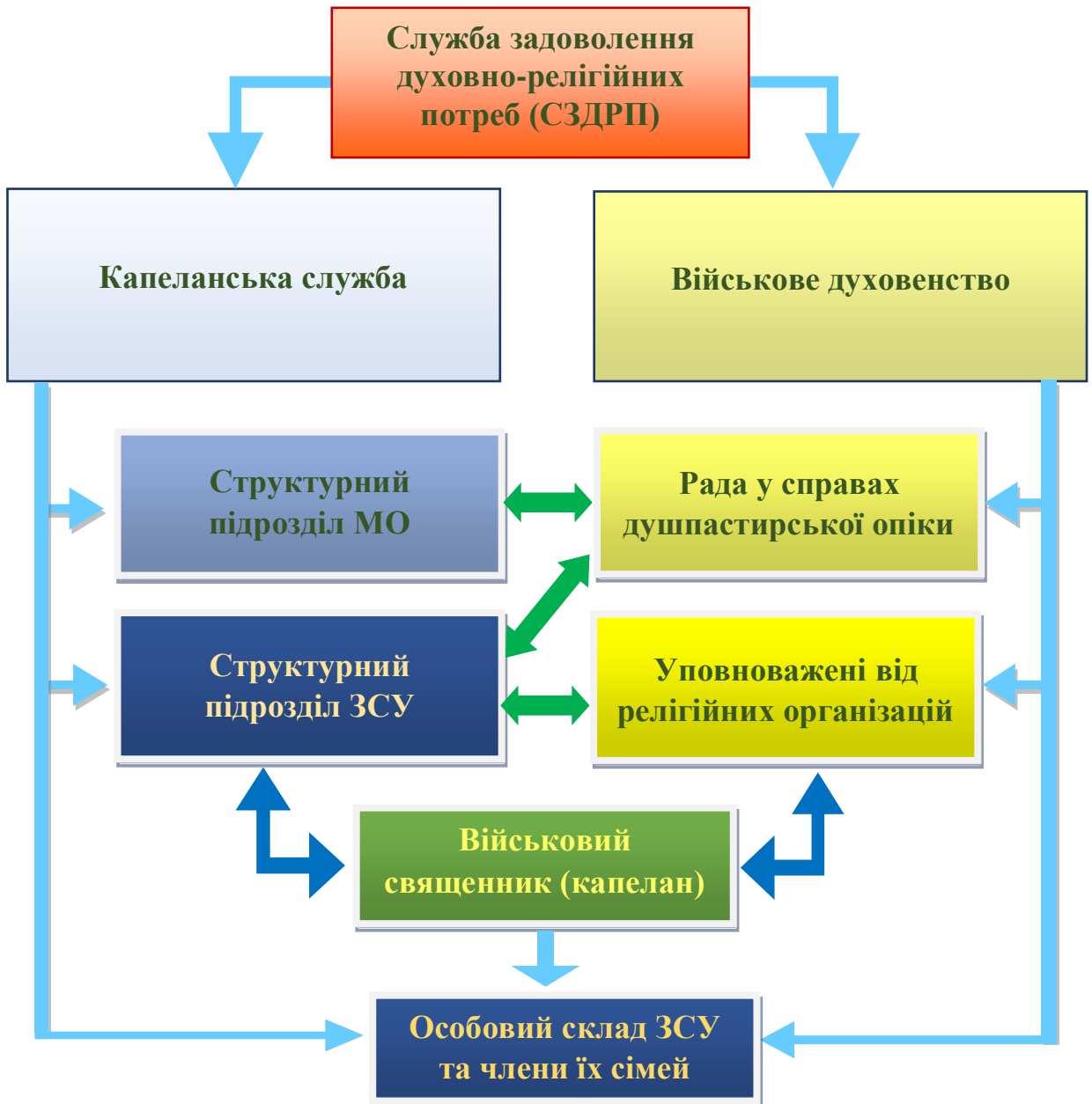

Тимчасово виконуючий обов’язки начальника Головного управління
морально-психологічного забезпечення Збройних Сил України
полковник

Володимир ЯЦЕНТЮК

Додаток 2
до Доктрини “Задоволення
духовно-релігійних потреб
в об’єднаних операціях”
(сторінка 10)

**Структура служби задоволення
духовно-релігійних потреб (СЗДРП)**

Тимчасово виконуючий обов’язки начальника Головного управління
морально-психологічного забезпечення Збройних Сил України
полковник

Володимир ЯЦЕНТЮК

